

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/120/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200488
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1018200488.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Ondrejkovej a členov senátu JUDr. Michaely Machovej, Ph.D. a Mgr. Miroslavy Fodor v právnej veci žalobcu: A. B. C., trvale bytom D. E. XXXX/X, F., právne zastúpeného KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Apollo Business Center II, blok A, Prievozská 4, Bratislava, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 31652/2018/153/RK zo dňa 20. marca 2018, takto

rozhodol:

2

I. Správny súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému právo na náhradu trov konania a trov kasačného konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

2

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žalovaný ako prvostupňový správny orgán listom zo dňa 03. marca 2017 vyzval žalobcu na poskytnutie súčinnosti pri výkone dohľadu a predložil mu rovnopis znaleckých úkonov č. 58/2016-81/2016 a znaleckého úkonu č. 4/2017.

2. Žalovaný ako prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 31652/2018/153 zo dňa 14. februára 2018 žalobcovi uložil sankciu vyčiarknutia zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov podľa § 27 ods. 3 písm. d/ zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 382/2004 Z.z.“) za spáchanie iného správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z.z. spočívajúceho na skutkovom základe, že

I. v znaleckom úkone č. 60/2016 vypracovanom 31. augusta 2016 pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví vo veci „stanovenia všeobecnej hodnoty nn vedení spoločnosti SSE-Distribúcia a. s.“ k dátumu 31. december 2015

- a) na strane 5 (časť posudok) uviedol „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradujeme hodnotu $kMO=1$ “, avšak neuviedol, o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- b) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00, a to s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- c) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,40, a to s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- d) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- e) na stranách 7 - 445 (časť posudok) stanovil východiskové hodnoty VH, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.

II. v znaleckom úkone č. 62/2016, vypracovanom 31. augusta 2016 pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, vo veci „stanovenia všeobecnej hodnoty vvn vedení spoločnosti SSE - Distribúcia a. s.“ k dátumu 31. december 2015

- a) na strane 4 (časť posudok) uviedol „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradujeme hodnotu $kMO=1$ “, avšak neuviedol o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- b) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00, a to s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- c) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,20, a to s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 32 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- d) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,
- e) na stranách 7 - 12 (časť posudok) stanovil východiskové hodnoty VH, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.

III. v znaleckom úkone č. 74/2016, vypracovanom 31. augusta 2016, pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví vo veci „stanovenia všeobecnej hodnoty nn vedení spoločnosti Západoslovenská distribučná a. s.“ k dátumu 31. december 2015

- a) na strane 5 (časť posudok) uviedol „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradujeme hodnotu $kMO=1$ “, avšak neuviedol, o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil

pri sformulovaní tohto čiastkového záveru, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

b) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00, a to s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

c) na strane 5 (časť posudok) stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,30, a to s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

d) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

e) na stranách 7 - 977 (časť posudok) stanovil východiskové hodnoty VH, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.

IV. v znaleckom úkone č. 75/2016, vypracovanom 31. augusta 2016 pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, vo veci „stanovenia všeobecnej hodnoty vn vedení spoločnosti Západoslovenská distribučná a. s.“ k dátumu 31. december 2015

a) na strane 5 (časť posudok) uviedol „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradujeme hodnotu $kMO=1$ “, avšak neuviedol, o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

b) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00, a to s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

c) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,30, a to s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

d) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

e) na stranách 7 - 483 (časť posudok) stanovil východiskové hodnoty VH, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.

V. v znaleckom úkone č. 76/2016, vypracovanom 31. augusta 2016 pre zadávateľa Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, vo veci „stanovenia všeobecnej hodnoty vvn vedení spoločnosti Západoslovenská distribučná a. s.“ k dátumu 31. december 2015

a) na strane 5 (časť posudok) uviedol „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradujeme hodnotu $kMO=1$ “, avšak neuviedol, o aké dostupné údaje išlo a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

b) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00, a to s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

c) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,20, a to s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

d) na strane 6 (časť posudok) stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00, a to s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.,

e) na stranách 7 - 276 (časť posudok) stanovil východiskové hodnoty VH, z obsahu znaleckého úkonu však nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, pričom k znaleckému úkonu nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov, čím porušil povinnosť vyplývajúcu z § 16 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z.

3. Vo vzťahu k vytýkanému neodôvodneniu postupu pri stanovení koeficientu morálneho opotrebenia kMO správny orgán prvého stupňa konštatoval, že z obsahu preskúmaných znaleckých úkonov bolo zistené, že žalobca nepopísal úvahy vo veci stanovenia hodnoty kMO, formulácia „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradíme hodnotu kMO = 1“ je absolútne nepostačujúca. Použitá formulácia vyjadruje jedine to, aká hodnota bola stanovená, avšak nie je z nej možné určiť podklady a ani postup, ktorým sa žalobca dopracoval k hodnote 1,00. Je preto zrejmé, že jeho postup nebol náležite odôvodnený. Rovnako ani z vyjadrenia na ústnom pojednávaní nebolo zrejmé, či, resp. ako presne sa znalec vyrovnal s posúdením morálneho opotrebenia I, ktoré zohľadňuje rast produktivity práce, ako ani to, ako postupoval pri posúdení morálneho opotrebenia II, ktoré vzniká v dôsledku technického pokroku.

4. Ohľadom neodôvodnenia postupu pri stanovení koeficientu zohľadňujúceho dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS, ako aj nepriloženia príloh žalovaný ako správny orgán prvého stupňa uviedol, že z odôvodnenia v preskúmaných znaleckých úkonoch vyplýva jedine to, že servisná sieť existuje, avšak nie je vyjadrené, či ide o zmluvne zabezpečené servisné služby, ako ani to, či sú dostupné v mieste prevádzkovania elektrotechnických zariadení, alebo či sú dostupné až vo väčšej vzdialenosti od miesta prevádzky.

5. K neodôvodneniu postupu pri stanovení koeficientu dopytu po hodnotenom elektrotechnickom zariadení na trhu kPD a nepriloženie príloh zdôraznil, že úlohou žalobcu nebolo stanoviť všeobecnú hodnotu podniku alebo jeho časti, ale stanoviť všeobecnú hodnotu súboru zložiek majetku podniku, konkrétne jeho hmotnej súčasti (vybraných elektrotechnických zariadení). Preskúmané úkony znaleckej činnosti neboli vykonané v súvislosti so stanovením všeobecnej hodnoty podniku alebo častí podniku, čo je zrejmé z účelu znaleckých posudkov, ktorým je vytvorenie podkladu pre rozhodovacie účely Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Už z názvu koeficientu je pritom zrejmé, že má vyjadrovať dopyt po hodnotenom elektrotechnickom zariadení na trhu, nie dopyt po podniku, resp. dopyt po časti podniku.

6. Ďalej k neodôvodneniu postupu pri stanovení koeficientu ostatných vplyvov kP, a nepriloženie príloh uviedol, že z preskúmaných úkonov znaleckej činnosti vyplýva jedine to, že „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, no nie to, ako sa žalobca dopracoval k tomuto záveru. Jeho úlohou bolo čo i len stručne uviesť popis uskutočneného postupu a prílohami zabezpečiť preskúmateľnosť, k čomu ale nedošlo.

7. Napokon k neodôvodneniu stanovenia východiskovej hodnoty VH uviedol, že ako vyplýva z obsahu preskúmaných znaleckých úkonov, na strane 2 každého z nich je uvedený zoznam cenníkov, ktoré boli pri vypracovaní znaleckých úkonov použité. K tomu je ale nutné doplniť, že tieto cenníky neboli priložené

ako prílohy, a čo je rovnako podstatné, v jednotlivých prípadoch znalec neuviedol, na základe akej úvahy sa dopracoval k východiskovým hodnotám použitým pri jednotlivých elektrotechnických zariadeniach. Dodal, že zo všeobecného odkazu na cenníky desiatich obchodných spoločností sa nedá určiť, aké dáta boli použité v konkrétnom prípade, čiže nedošlo k zabezpečeniu preskúmateľnosti. Údajne boli použité tri ceny, ale o aké ceny išlo, to sa z predložených znaleckých úkonov nedá určiť.

8. Vo vzťahu k druhu a výške uloženej sankcie zdôraznil, že predmetom tohto správneho konania nebolo - rovnako ako vo veľkej väčšine prípadov výkonu dohľadu - overovanie vecnej správnosti záverov úkonov znaleckej činnosti, ale predovšetkým posúdenie toho, či došlo k odôvodneniu postupu a zabezpečeniu preskúmateľnosti prostredníctvom priloženia príloh. Vo všeobecnosti platí, že v prípade nedostatočného odôvodnenia postupu ide o skutočnosť, ktorá síce nemusí mať vplyv na správnosť vysloveného záveru, no navodzuje dojem, že postup znalca bol arbitrárny, kvôli čomu je v príslušnej právnej úprave kladený vysoký dôraz na to, aby znalec zdôvodnil svoj postup natoľko, aby bol zrozumiteľný pre všetkých (potenciálnych) adresátov úkonu znaleckej činnosti. Vyššie uvedené platí aj pre tie prípady, ak by zadávateľovi z určitého dôvodu vyhovovalo opomenutie tejto náležitosti, resp. ak by netrval na jej dodržaní. Ako jednoznačne najzávažnejšie zo zistených pochybení správny orgán označil nedostatok týkajúci sa stanovenia koeficientu dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD. V súhrne došlo v dôsledku uvedeného pochybenia žalobcu k zvýšeniu sumy o 160.843.995,66 eura, teda o takmer päť miliárd slovenských korún, k čomu došlo bez racionálneho zdôvodnenia. Takéto opomenutie správny orgán prvého stupňa označil za hrubo neprofesionálne, keď žalobca síce počas správneho konania poukázal na komplexné posúdenie množstva faktorov, avšak ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia, viaceré z nich vôbec nemali byť zohľadňované, predovšetkým nemal hodnotiť dopyt po podniku ako celku, resp. po jeho časti. Taktiež ako závažné boli správnym orgánom prvého stupňa vyhodnotené nedostatky týkajúce sa stanovenia východiskových hodnôt VH. V jednotlivých preskúmaných úkonoch znaleckej činnosti žalobca nezahrnul súčet východiskových hodnôt VH (nebola to jeho povinnosť), spravidla vysoký počet odpracovaných rokov (často dokonca vyšší ako prognózovaná technická životnosť) znamená, že súčet východiskových hodnôt je podstatne vyšší ako súčet VŠH. Súčasne uviedol, že v prospech žalobcu vyznieva, že nedošlo k dokázaniu jeho úmyslu a tiež to, že dosiaľ nebol sankcionovaný na tomto úseku štátnej správy. K tomu je však potrebné doplniť, že zistená bola vedomá nedbanlivosť, pričom uvedené ani v spojení so skutočnosťou prvého sankcionovania neposkytuje žalobcovi garanciu neuloženia niektorej zo sankcií, ktoré sú spravidla považované za tie prísnejšie.

9. Správny orgán prvého stupňa sa zaoberal aj otázkou, aké sankcie boli v jeho rozhodovacej praxi ukladané v minulosti, a to v prípadoch, ktoré je možné označiť za zhodné a podobné. V rozpore so základným pravidlom správneho konania podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) by bol stav, ak by bolo v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch rozhodované tak, že by došlo k vzniku neodôvodnených rozdielov. V odôvodnení svojho rozhodnutia tak poukázal aj na ďalšie zhodné resp. podobné rozhodnutia, v prípade ktorých pristúpil k uloženiu sankcie podľa § 27 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z.z.

10. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že uloženie sankcie podľa § 27 ods. 3 písm. c/ zákona č. 382/2004 Z.z. by nebolo postačujúce, a to ani v prípade uloženia v maximálnej prípustnej výmere, t. j. v trvaní jedného roka. Rozhodujúcimi boli nedostatky stanovenia koeficientu dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD, v prípade ich neexistencie, resp. v prípade ich pretrvania pri neprekročení hodnoty 1,00 by bolo uloženie zákazu výkonu činnosti adekvátne výsledku vyššie popísanej úvahy. V takejto situácii by bolo posudzované taktiež možné nariadenie absolvovania osobitného vzdelávania podľa § 27 ods. 5 zákona č. 382/2004 Z.z., ktoré ale zo zjavných dôvodov nemožno nariadiť spolu s uložením sankcie podľa § 27 ods. 3 písm. d/ zákona č. 382/2004 Z.z. Doplnil, že s ohľadom na poľahčujúce okolnosti, ktorými sú neúmyselné zavinenie a prvé sankcionovanie znalca, nebolo pristúpené i k uloženiu sankcie podľa § 27 ods. 3 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z.z., hoci § 27 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z.z. takýto postup umožňuje.

11. Minister spravodlivosti SR ako druhostupňový správny orgán rozhodnutím č. 31652/2018/153 RK zo dňa 20. marca 2018 potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. 31652/2018/153 zo dňa 14. februára 2018 a rozklad žalobcu zamietol. Minister prejednal vec v celom rozsahu a dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie je vecne správne a zákonné, stotožnil sa so

skutkovým stavom zisteným prvostupňovým správnym orgánom. Prvostupňový správny orgán precízne vymedzil vady znaleckých úkonov v napadnutom rozhodnutí a svoje úvahy a právnu kvalifikáciu náležite a preskúmateľne odôvodnil.

12. V rámci námietok, týkajúcich sa nepreskúmateľnosti prvostupňového rozhodnutia, druhostupňový správny orgán k tomu uviedol, že prvostupňový správny orgán sa s veľkou mierou pedantnosti venoval jednotlivým pochybeniam znalca, pričom za účelom materiálnej pravdy, ktorá je jednou zo zásad správneho konania, inak povedané za účelom úplného a presného zistenia skutkového stavu, si znalca aj predvolal na ústne pojednávanie a položil mu doplňujúce otázky k jednotlivým zisteným skutočnostiam tak, ako to vyplýva zo zápisnice zo dňa 12. júna 2017, pričom so skutočnosťami zistenými na ústnom pojednávaní sa jednotlivo vysporiadal v prvostupňovom rozhodnutí. Dodal, že v zmysle § 27 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z.z. je na úvahe správneho orgánu, aby kvalifikoval závažnosť jednotlivých previnení a stanovil výšku sankcií. Spôsob, aký vybral prvostupňový orgán je logický a vnútorne konzistentný. Uvedené členenie na menej závažné a závažné previnenia slúži ako ochrana účastníka konania, ktorá má zabezpečiť to, aby nebol potrestaný neprimerane za tie previnenia, ktoré nie sú závažné. Zároveň sa jedná o snahu zabezpečiť predvídateľnosť rozhodnutí a teda, aby správny orgán postupoval v rovnakých prípadoch rovnakým spôsobom. Uvedená rozkladová námietka žalobcu je podľa druhostupňového správneho orgánu bez relevancie a nemožno jej priznať úspech.

13. K námietke žalobcu, týkajúcej sa neodôvodnenia postupu znalca pri stanovení východiskovej hodnoty VH a nepriloženia príloh uviedol, že ak má byť znalecký úkon preskúmateľným, čo je základným kritériom jeho všeobecnej udržateľnosti a obhájiteľnosti, že musí znalec odborne a súčasne zrozumiteľne popísať myšlienkový proces, ktorým dospel k záverom obsiahnutým v znaleckom úkone. Ak znalec v znaleckom úkone neodôvodní závery v ňom obsiahnuté, nenaplní účel znaleckého úkonu tak, aby ho mohol pochopiť nie len ten, pre koho je úkon určený. Pre zadávateľov i tretie osoby, ktorým sú znalecké posudky určené, obzvlášť orgány verejnej moci, sú podstatné nielen vecné závery, ale aj ich preskúmateľnosť. Len také znalecké úkony, z ktorých vyplýva akými postupmi a pochodmi sa znalec pri formulovaní svojich záverov riadil, možno označiť za riadne vykonané. V tejto súvislosti dodal, že ani prípadné stotožnenie sa zadávateľa znaleckého úkonu so závermi znaleckého úkonu nezbavujú žalobcu povinnosti tieto riadne a preskúmateľne odôvodniť, a to preto, že ide o naplnenie zákonnej povinnosti znalca vykonávať znaleckú činnosť riadne v zmysle § 16 ods. 2 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z.z., ako aj naplnenie povinnosti znalca vyhotoviť znalecký úkon tak, aby celková jeho skladba umožňovala preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupov.

14. Ďalej rozkladové námietky smerovali k hodnoteniu vecnej stránky znaleckých úkonov, ku ktorým druhostupňový správny orgán uviedol, že postup správneho orgánu prvého stupňa nebol nad rámec jeho pôsobnosti, ale išlo o postup, pri ktorom hodnotil postup znalca v súlade správnymi predpismi (najmä vyhlášky), na ktorých poznanie a následné posúdenie náležitostí znaleckých úkonov nie je potrebná odborná kvalifikácia, prípadne vypracovanie opravného znaleckého posudku, ako to požaduje žalobca. V tomto prípade správny orgán preskúmaním znaleckého posudku zistil, že nie je zrejme, z akého dôvodu znalec pri určení kPD použil hodnoty nad 1,00, ktoré možno použiť len v prípade, ak je dostatočne preukázané zaradenie elektrotechnických zariadení do kategórie 6, podľa bodu 4 časti B prílohy č. 5 k vyhláške, čo však žalobca v rámci znaleckého posudku nespravil. Doplnil, že skutočnosť, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal postup, na základe ktorého určil kPD vo výške nad 1,00 svedčí o závere, že tento postup je nesprávny a znalecký úkon je nepreskúmateľný, v čoho dôsledku správny orgán pristúpil k uloženiu sankcie vyčiarknutia zo zoznamu, pričom druhostupňový správny orgán má za to, že týmto spôsobom prvostupňový správny orgán nesuploval vecný prieskum znaleckého úkonu, na ktorý nie je oprávnený. Účelom výpočtu, ktorý uviedol prvostupňový správny orgán na strane 24 napadnutého rozhodnutia, v rámci ktorého stanovil kPD, na úroveň 1,00 bolo preukázať, aký závažný dopad malo navýšenie koeficientu nad úroveň 1,00. Nemalo sa jednáť o preukázanie škody, ktorá podľa slov žalobcu nevznikla, ale o to, ako významne koeficienty vplyvajú na výslednú sumu.

15. Napokon druhostupňový správny orgán neprisvedčil ani námietke, ktorou žalobca správne orgánu prvého stupňa vyčítal neodôvodnenie druhu uloženej sankcie. Uviedol, že uloženie sankcie bolo prvostupňovým správnym orgánom riadne odôvodnené, a to najmä s poukazom na presnú identifikáciu pochybení žalobcu, ale aj rozsiahlu úvahu o výbere vhodnosti a primeranosti sankcie, majúcej na zreteli záujem chránený ministerstvom na riadnom výkone znaleckej činnosti. Zdôraznil, že znalec je v pozícii osoby prispievajúcej nielen k realizácii, ale aj k ochrane práv tretích osôb, ktoré

sa môžu oprávnenne spoliehať na to, že znalecký posudok bude objektívny a vyhotovený v súlade so zákonnými ustanoveniami, podľa najlepšieho svedomia znalca a bez ohľadu na individuálne záujmy zadávateľa. Záver prvostupňového správneho orgánu o naplnení jednotlivých obligatórnych znakov skutkovej podstaty iného správneho deliktu žalobcom preto označil za správny, pričom na jeho právnom posúdení nemenia nič ani skutočnosti uvádzané žalobcom v podanom rozklade.

16. K uvedeným záverom tiež doplnil, že uloženie tejto sankcie bolo vzhľadom na závažnosť pochybení žalobcu dostatočne preukázané. Zároveň existencia určitých zásad trestania nezbavuje povinnosti správny orgán uložiť sankciu primeranú porušeným právom chráneným záujmom, čo garantuje zásadu spravodlivého procesu a proporcionality. Ak by správny orgán aplikoval tvrdenie žalobcu, že vzhľadom na jeho prvé trestanie by správny orgán nemal ukladať najprísnejšiu sankciu by uplatňujúc zásady trestania v rámci trestného práva nebolo možné za prvý trestný čin vo forme vyššie spoločenskej nebezpečnosti nikdy možné uložiť najprísnejšiu sankciu uvedenú v Trestnom zákone - sankciu trestu odňatia slobody. Vo vzťahu k zákonu č. 382/2004 Z.z. je teda potrebné opätovne odkázať na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu na strane 29, s ktorým sa v plnej miere druhostupňový správny orgán stotožnil, a podľa ktorého ak dôjde k prvému zisteniu vážnych nedostatkov znaleckej činnosti ako tomu bolo v uvedenom prípade, nemôže to znamenať imunitu dotknutej osoby pred uložením sankcie vyčiarknutia zo zoznamu - osoby zapísané v zozname by totiž mali garanciu, že ak ide o ich prvé previnenie, vždy budú môcť ďalej pokračovať vo vykonávaní znaleckej činnosti. Prvostupňový správny orgán zároveň v ďalších častiach odôvodnenia precízne uviedol, prečo nebolo možné v danom prípade uložiť inú, miernejšiu sankciu, pričom doplnil, že skutočnosť, že úmysel znalca nebol preukázaný rovnako ako to, že ide o prvé trestanie znalca, prvostupňový správny orgán zohľadnil tým spôsobom, že nepristúpil spolu s vyčiarknutím zo zoznamu aj k uloženiu sankcie peňažnej pokuty, hoci to zákon č. 382/2004 Z.z. umožňuje.

II.

Žaloba

17. Správnu žalobou zo dňa 05. apríla 2018 sa žalobca domáhal prieskumu zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 31652/2018/153/RK zo dňa 20. marca 2018, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č. 31652/2018/153 zo dňa 14. februára 2018 z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, ako aj že zistenie skutkového stavu správnym orgánom bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci.

18. Namietal, že žalobca nemá vedomosť, že by sa zadávateľ ako adresát úkonu znaleckej činnosti alebo dokonca subjekt, ktorého majetok bol posudzovanými znaleckými posudkami ohodnocovaný, alebo iná osoba ohradili voči znaleckému úkonu v dôsledku jeho nezrozumiteľnosti.

19. Rovnako tak zdôraznil, že ak žalovaný vytyka znalcovi nezrozumiteľnosť znaleckého úkonu pre adresátov úkonu znaleckej činnosti, malo byť pre zrozumiteľnosť a preskúmateľnosť práve takéhoto tvrdenia, na ktorom okrem iného zakladá uloženie sankcií, jasné odôvodnenie z akého dôvodu, pre ktorých adresátov a najmä v čom bol úkon znaleckej činnosti nezrozumiteľný. V opačnom prípade je tvrdenie žalovaného bez akéhokoľvek riadne preskúmateľného a odôvodneného skutkového základu a nemôže byť zákonným predpokladom pre uloženie akejkoľvek sankcie. Taktiež mu vyčítal, že žalovaný sa nedostatočne vysporiadal s jeho námietkami uvedenými v rozklade, keď jedným z pochybení žalobcu malo byť neodôvodnenie jeho postupu znalca a nepriloženie príloh slúžiacich na zabezpečenie preskúmateľnosti úkonov znaleckej činnosti.

20. Zdôraznil, že žalovaný nad rámec svojich právomocí hodnotil vecnú správnosť preskúmaných znaleckých úkonov a bez potrebného oprávnenia určil škodu, ktorú mal žalobca spôsobiť, keď na strane 24 rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu konštatuje, že preskúmanými znaleckými úkonmi došlo k navýšeniu VŠH o 160.843.995,66,- eura, teda o takmer 5 miliárd slovenských korún, čo by v prípade preukázania nesprávneho vecného postupu žalobcu predstavovalo škodu spôsobenú výkonom znaleckej činnosti.

21. Žalovanému ďalej vyčítal, že k neoprávnenému hodnoteniu vecnej správnosti úkonov znaleckej činnosti došlo aj pri nastolení otázky, či žalobca určil hodnotu koeficientu dopytu po hodnotenom

zariadení na trhu KPD správne alebo nesprávne, ktorá je bez pochyb otázkou vecnej správnosti, na ktorej zodpovedanie nemá žalovaný potrebnú kvalifikáciu. Relevantnú odpoveď na uvedenú otázku môže poskytnúť len osoba s potrebnou kvalifikáciou a to prostredníctvom kontrolného posudku.

22. Ďalej, poukajúc na § 27 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z.z. vo vzťahu k uloženej sankcii za iný správny delikt, namietal, že z uvedeného ustanovenia, podľa ktorého pri ukladaní sankcie žalovaný vychádzal aj zo závažnosti protiprávneho konania, je nutné stupeň uvedenej závažnosti náležite, za pomoci argumentov odborne kvalifikovaných osôb, preukázať v odôvodnení správneho orgánu a nielen pristúpiť k svojpomocnej tvorbe novej terminológie na účely nahradenia takéhoto zákonného postupu, ktorý žalobca ako každý účastník správneho konania zo strany orgánu štátnej moci odôvodnenie očakáva. Tvrdil, že Ministerstvo spravodlivosti SR v rámci rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vytvorilo kategorizáciu pochybení znalca na závažný nedostatok, najzávažnejší nedostatok, nezávažný nedostatok, prípadne formálne pochybenia. Takáto kategorizácia skutkov podľa žalobcu nemá oporu v zákone. Dal do pozornosti, že pokiaľ Ministerstvo spravodlivosti SR v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu tiež uvádza, že to, ktoré ním tvrdené porušenie zákona č. 382/2004 Z.z. zo strany žalobcu je závažným pochybením alebo najzávažnejším pochybením alebo nezávažným pochybením, absentuje v jeho odôvodnení o takejto povahe alebo závažnosti protiprávneho konania alebo opomenutia nielen odkaz na právnu normu, ktorú pri takejto kategorizácii Ministerstvo spravodlivosti SR aplikovalo, ale najmä zohľadnenie vzťahu takéhoto pochybenia žalobcu k nejakému dôsledku, resp. odôvodnenie spôsobu a konkrétnych a zo strany prvostupňového správneho orgánu preukázaných dôsledkov protiprávneho konania alebo opomenutia. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa žalobca nestotožnil s druhom uloženej sankcie. V danom prípade mal za to, že uloženie sankcie vyčiarknutie zo zoznamu znalcov je neprimerané, nakoľko správneho deliktu, ak bude jeho spáchanie vôbec náležite preukázané sa žalobca dopustil v rámci výkonu svojej niekoľkoročnej znaleckej činnosti prvýkrát a to z nedbanlivosti, čo potvrdzuje aj samotný žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

III.

Vyjadrenie žalovaného

23. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 17. mája 2018 navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Ohľadom odôvodnenia znaleckého posudku a jeho významu uviedol, že povinnosť riadne odôvodniť znalecký posudok vyplýva z § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z., pričom právna úprava nerozlišuje medzi tým, či je úkon znaleckej činnosti vypracovaný na účely súdneho konania, na účely iného konania pred orgánom verejnej správy, na iné účely vyplývajúce z právnej úpravy, alebo či je znalecká činnosť vykonaná napríklad len na interné účely obchodnej spoločnosti. V praxi je totiž bežné, že zadávatelia nemajú záujem na vypracovaní riadne odôvodneného úkonu znaleckej činnosti, resp. keď už dôjde k jeho neriadnemu vykonaniu, nedostatky znaleckej činnosti im nemusia prekážať. Pre zadávateľa je spravidla podstatný záver znaleckého skúmania, odôvodnenie postupu často nie je zadávateľmi vnímané ako kľúčové.

24. Následne dal do pozornosti, že v prípade preskúmaných znaleckých posudkov nedošlo k zabezpečeniu preskúmateľnosti a to kvôli ich neodôvodneniu, resp. nedostatočnému odôvodneniu, ale aj kvôli nepriloženiu príloh. Uviedol, že pokiaľ ide o otázku preskúmateľnosti znaleckého úkonu, je to problematika, ktorá je posudzovaná nielen z hľadiska orgánu verejnej moci vykonávajúceho dohľad nad znaleckou činnosťou, ale ak je činnosť vykonaná v rámci konania takisto orgánom verejnej moci vedúcim takéto konanie. Ak by žalovaný nebol kompetentný posudzovať otázku preskúmateľnosti znaleckých úkonov, tak by v podstate ani nebolo možné vykonávať dohľad nad znaleckou činnosťou, keďže Ministerstvo spravodlivosti SR by bolo 100 % závislé na vyjadreniach iných znalcov. Na posúdenie preskúmateľnosti je plne spôsobilý právnik, čo je len podčiarknuté dlhoročnou špecializáciou na príslušnú agendu.

25. Ďalej uviedol, že vypracovanie tzv. kontrolných znaleckých posudkov, na ktoré poukázal žalobca je typické pre trestné konanie vedené vo veci nepravdivého znaleckého posudku, tlmočnického úkonu a prekladateľského úkonu, ktorého skutková podstata je upravená v § 347 Trestného zákona. To však súvisí s tým, že v spomenutých trestných konaniach sa posudzuje aj otázka pravdivosti znaleckého posudku, kým v konaní o inom správnom delikte znalca sa spravidla rieši práve otázka preskúmateľnosti.

Odkázal na stranu 12 a 20 prvostupňového rozhodnutia, kde sú podrobne popísané dôvody, kvôli ktorým bolo zo strany žalovaného konštatované neodôvodnenie postupu žalobcu.

26. Vo vzťahu k posudzovaniu vecnej správnosti koeficientu po hodnotenom zariadení na trhu kPD žalovaný uviedol, že stanovenie hodnoty kPD sa riadi pravidlami, ktoré sú zhrnuté na stranách 15 až 18 prvostupňového rozhodnutia. Hodnota kPD môže pri elektrotechnických zariadeniach presiahnuť 1,00 len vtedy, ak dopyt po hodnotenom elektrotechnickom zariadení prevláda nad ponukou, hodnotené elektrotechnické zariadenie dosahuje mimoriadne technické parametre, dovoz elektrotechnického zariadenia porovnateľného typu zo zahraničia je nerentabilný, elektrotechnické zariadenie je využiteľné v ďalšej podnikateľskej činnosti a podobne. Žalobca však v preskúmaných znaleckých posudkoch uviedol jediné hodnotenie, a to že zariadenie je predajné na trhu, pričom výpovedná hodnota takéhoto výroku nie je v podstate žiadna, vôbec sa z neho nedá určiť, prečo by malo spadať pod citované znenie, ktoré ako jediné umožňuje prekročenie hodnoty 1,00.

27. Taktiež poukázal na skutočnosť, že žalobca v priebehu správneho konania ani po jeho ukončení nedokázal vysvetliť vykonaný postup, odkazoval na komplexnosť skúmania a pod., avšak ako už správny orgán uviedol, takéto vyjadrenie nemôže obstáť. Pri výkone dohľadu sa znalci bežne odvolávajú na zložitnosť odborných otázok, avšak ak nedokážu v znaleckých posudkoch zdôvodniť postup, nejde o riadne vykonanú činnosť, odôvodnenie je úplne elementárnou povinnosťou.

28. Prisvedčil tvrdeniu, že žalovaný nemôže sám skúmať a následne podávať vyjadrenie k tomu, či je na trhu rovnováha medzi ponukou a dopytom po elektrotechnickom zariadení. S tým si ale nemožno zamieňať skutočnosť, že vo vyhláske č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov sú upravené jednotlivé hodnotenia a príslušné intervaly, preto ak žalovaný vysloví, že použitá hodnota kPD nezodpovedá prezentovanému hodnoteniu, nie je to posudzovanie vecnej správnosti. Žalovaný konštatoval jedine to, že znalec riadne neodôvodnil postup, pričom použil hodnoty kPD, ktoré sa vzťahujú len na výnimočné prípady. Žalobca použil hodnoty 1,20, 1,30 aj 1,40 a to pri úplne identickom stručnom odôvodnení, vo viacerých predložených znaleckých posudkoch použil pri rovnakom odôvodnení dokonca hodnotu 1,00. Jednou vetou, ak znalec pri úplne rovnakom a vágnom hodnotení použije štyri rôzne hodnoty, ide o učebnicový príklad nepreskúmateľnosti.

29. Súčasne uviedol, že podstatou argumentácie žalovaného je poukázanie na to, že v dôsledku určenia spomenutých hodnôt došlo k obrovským posunom oproti hodnote 1,00, ktorá sa vzťahuje na štandardné prípady ako predaj vopred určenému záujemcovi a rovnováha dopytu po hodnotenom elektrotechnickom zariadení (interval 0,80 - 1,00). Zhrnul teda, že riadne odôvodnenie je podstatné vždy, avšak obzvlášť treba spomenúť prípady, keď dochádza k výberu len výnimočne používaných hodnôt. Z posudzovaných znaleckých posudkoch boli zistené tieto nedostatky, nad rámec čoho tiež bolo uvedené, že použité hodnoty mali úplne zásadný vplyv na stanovenie všeobecnej hodnoty. Na svojich záveroch preto žalovaný naďalej zotrval, keďže použité hodnoty boli kľúčové pre stanovenie všeobecnej hodnoty, a ak by žalovaný porovnával neodôvodnené stanovenie kPD na 1,00 s inými hodnotami kPD ako je 1,00 rozdiel by bol ešte markantnejší.

30. K úvahe správnych orgánov o druhu sankcie, žalovaný odkázal na podrobné zdôvodnenie v rozhodnutiach správnych orgánov, najmä na rozhodnutie prvostupňového rozhodnutia, stranu 21 až 30. Dodal, že v druhostupňovom správnom rozhodnutí uviedol, že uloženie uvedenej sankcie bolo vzhľadom na závažnosť k pochybeniu žalobcu dostatočne preukázané, zároveň existencia určitých zásad trestania nezbavuje povinnosti správny orgán uložiť sankciu primeranú porušeným právom chráneným záujmom, čo garantuje zásadu spravodlivého procesu a proporcionality.

31. Žalobca právo podať repliku nevyužil.

IV.

Konanie na správnom súde

32. O žalobe žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 5S/56/2018-69 zo dňa 04. septembra 2018 tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného č. 31652/2018/153/RK zo dňa 20. marca 2018 a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa č. 31652/2018/153 zo dňa 14. februára 2018 a vec vrátil správnomu orgánu prvého stupňa na ďalšie

konanie. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasačnú sťažnosť a Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 10Asan/22/2019 zo dňa 28. apríla 2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/56/2018-69 zo dňa 04. septembra 2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď dospel k záveru o dôvodnosti kasačných námietok sťažovateľa a potrebe opätovného prejednaní veci v medziach podanej správnej žaloby a následného vydania rozhodnutia, pričom správny súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

33. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 01. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. BA-5S/120/2020. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená do senátu 8S správneho súdu.

V.

Pojednávanie

34. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „SSP“) rozhodol na pojednávaní dňa 28. novembra 2024 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a povereného zástupcu žalovaného. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, z dôvodov uplatnených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

35. Právny zástupca žalobcu pred súdom uviedol, že trvá na podanej žalobe. Ďalej uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného trpí vadou nepreskúmatenosti, a to najmä vo vzťahu k časti odôvodnenia týkajúcej sa uloženej sankcie, kde došlo k zjavnému rozporu s § 47 správneho poriadku. Na to zdôraznil, že ak žalovaný vytýkal znaleckým úkonom nezrozumiteľnosť, bolo jeho povinnosťou uviesť v čom boli tieto nezrozumiteľné. Tiež dal do pozornosti, že znalecké posudky vypracované žalobcom nemajú voči zadávateľovi znaleckého úkonu záväzný charakter, pričom znalecký posudok vypracovaný žalobcom nie je jediným, ktorý Úrad pre reguláciu sieťových odvetví využíva na stanovenie cenovej regulácie. Rovnako tak poukázal na absenciu kontrolného opravného znaleckého posudku. Uviedol tiež, že žalovaný nemá odbornú spôsobilosť na posúdenie vecnej správnosti znaleckého posudku. Následne upozornil aj na právnu úpravu v Českej republike ohľadom kontrolného posudku, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Stk/3/2021 zo dňa 30. marca 2023.

36. Poverený zástupca žalovaného pred súdom uviedol, že sa pridrižiava predloženého písomného vyjadrenia. Uviedol, že v prejednávaní veci kompetenciou žalovaného je skúmať dodržiavanie ustanovení o výkone znaleckej činnosti, teda na porovnanie obsahu znaleckého úkonu s právnymi normami nie je možné pribrať znalca. Ďalej uviedol, že účelom ustanovenia § 17 zákona č. 382/2004 Z.z. je zabezpečenie preskúmateľnosti znaleckého posudku. Z uvedeného sa nedá vyvodzovať posudzovanie vecnej správnosti. Taktiež nie je podstatnou skutočnosť, či boli zohľadňovaní adresáti znaleckého úkonu. K poukazu žalobcu na českú právnu úpravu uviedol, že táto je značne odlišná, a to najmä z dôvodu, že príslušný zákon v Českej republike zveril ministerstvu spravodlivosti kompetenciu kontrolovať vecnú správnosť posudku. V rámci činnosti žalovaného, ak je potrebné vyhodnotenie vecnej správnosti, osloví v takom prípade znalecký ústav, o túto situáciu však nešlo. Napokon k namietanej nepreskúmateľnosti odôvodnenia uloženej sankcie dodal, že tomuto sa žalovaný venuje na deviatich stranách a označil odôvodnenie sankcie žalovaným za dôsledné. Pripomenul, že v tomto druhu konania ide o posudzovanie schopnosti znalca vykonávať riadne znaleckú činnosť. Záverom poukázal na skutočnosť, že práve znalecké posudky vypracované bez náležitého odôvodnenia sú častou príčinou prieťahov v súdnom konaní.

VI.

Relevantné právne predpisy

37. Podľa § 493e SSP v znení účinnom od 01. júla 2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

38. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

39. Podľa § 6 ods. 2 písm. b/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

40. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z. znalecká činnosť je špecializovaná odborná činnosť vykonávaná za podmienok ustanovených v tomto zákone znalcami pre zadávateľa. Úkonmi znaleckej činnosti sú najmä znalecký posudok a jeho doplnok, odborné stanovisko alebo potvrdenie a odborné vyjadrenie a vysvetlenie.

41. Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 382/2004 Z.z. znalec je povinný vykonávať znaleckú činnosť a/ osobne, ak ide o fyzickú osobu; to neplatí, ak osobitný predpis ustanovuje inak, b/ riadne a v určenej lehote, c/ účelne, hospodárne a d/ nestranne.

42. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z.z. písomne vyhotovený znalecký posudok obsahuje a/ titulnú stranu, b/ úvod, c/ posudok, d/ záver, e/ prílohy potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti znaleckého posudku, f/ znaleckú doložku.

43. Podľa § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z. titulná strana znaleckého posudku obsahuje identifikačné údaje znalca, označenie "znalecký posudok", poradové číslo znaleckého posudku a stručnú charakteristiku predmetu znaleckého skúmania. "Úvod" obsahuje úlohy určené zadávateľom a právny úkon, na ktorý sa znalecký posudok použije. V časti "posudok" znalec uvedie opis predmetu znaleckého skúmania a skutočností, na ktoré pri úkone znaleckej činnosti prihliadal, uvedie postup, na ktorého základe sa dopracoval k odpovediam na otázky položené zadávateľom a k splneniu ním uložených úloh. V časti "záver" znalec odcituje otázky zadávateľa a uvedie na ne stručné odpovede. Celková skladba znaleckého posudku musí umožniť preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupov. Prílohy znaleckého posudku môžu tvoriť samostatnú, so znaleckým posudkom nezošitú časť; v takom prípade musia obsahovať údaje o znaleckom posudku, ku ktorému sa viažu, musia byť zošité a opatrené úradnou pečiatkou a podpisom znalca. Ak je prílohou znalecký posudok iného znalca, postačuje identifikácia prílohy v znaleckom posudku. Rovnako sa postupuje pri prílohách, ktorých rozsah je väčší ako rozsah časti "posudok".

44. Podľa § 17 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z.z. pri vypracúvaní znaleckých posudkov znalci postupujú podľa všeobecne záväzných právnych predpisov a inštrukcií ministerstva.

45. Podľa § 27 ods. 1 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z.z. znalec, tlmočník, prekladateľ sa dopustí správneho deliktu, ak poruší iné povinnosti ustanovené týmto zákonom.

46. Podľa § 27 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z.z. za správny delikt podľa odseku 1 možno uložiť tieto sankcie: a/ písomné napomenutie, b/ peňažnú pokutu do 1 650 eur fyzickej osobe a do 33 190 eur právnickej osobe, c/ zákaz výkonu znaleckej činnosti, tlmočnickej činnosti alebo prekladateľskej činnosti na obdobie najviac jedného roka, d/ vyčiarknutie zo zoznamu.

47. Podľa § 27 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z.z. pri ukladaní sankcií za iný správny delikt podľa tohto zákona ministerstvo vychádza z povahy, miery zavinenia, závažnosti, spôsobu, dĺžky a dôsledkov protiprávneho konania alebo opomenutia.

48. Podľa § 27 ods. 10 zákona č. 382/2004 Z.z. iné správne delikty podľa tohto zákona prejednáva ministerstvo a ukladá za ne sankcie.

49. Podľa § 29 ods. 1 písm. a/ zákona č. 382/2004 Z.z. dohľad nad činnosťou vykonáva ministerstvo sledovaním dodržiavania zákonnosti a správnosti postupov znalcov, tlmočníkov a prekladateľov a preskúvaním podnetov na postup pri výkone tejto činnosti.

50. Podľa § 32 zákona č. 382/2004 Z.z. ak nie je ustanovené v tomto zákone inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

51. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

52. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

53. Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

54. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

55. Podľa § 2 písm. d/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku (ďalej len „vyhláška“) na účely tejto vyhlášky sa rozumie zložkou majetku podniku 1. hmotná súčasť majetku podniku s technicko-ekonomickým určením, ktorej hodnota je vyčísliteľná nezávisle od ostatného majetku podniku, 2. nehmotná súčasť majetku podniku, ktorá vplyva na jeho výnosový potenciál a je oddeliteľná nezávisle od ostatného majetku podniku,

56. Podľa § 2 písm. g/ vyhlášky na účely tejto vyhlášky sa rozumie všeobecnou hodnotou majetku výsledná objektivizovaná hodnota majetku, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnútkou; obvykle vrátane dane z pridanej hodnoty,

57. Podľa § 2 písm. h/ vyhlášky na účely tejto vyhlášky sa rozumie objektivizáciou znalecké stanovenie všeobecnej hodnoty majetku zohľadňujúce technický stav, vplyv trhu, ekonomické vplyvy a iné špecifické faktory,

58. Podľa § 2 písm. i/ vyhlášky na účely tejto vyhlášky sa rozumie východiskovou hodnotou nadobúdacia a znovunadobúdacia hodnota majetku v čase ohodnotenia alebo pre vybrané zložky majetku hodnota, ktorá je ustanovená v prílohách tejto vyhlášky.

59. Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky všeobecnú hodnotu zložiek majetku podniku alebo iného majetku stanoví znalec príslušného odboru podľa tejto vyhlášky formou znaleckého posudku.

60. Podľa § 4 ods. 3 vyhlášky pri stanovení všeobecnej hodnoty zložky majetku podniku alebo iného majetku sa postupuje podľa príloh tejto vyhlášky, vždy s prihliadnutím na osobitosti a technicko-ekonomické určenie tejto zložky majetku.

VII.

Záveru správneho súdu

61. V správnom súdnictve preskúvajú sudy na základe správnych žalôb zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou

napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

62. Súd musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní, resp. iný procesný zákon.

63. Predmetom súdneho prieskumu je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra spravodlivosti SR o potvrdení prvostupňového rozhodnutia o uložení sankcie žalobcovi za spáchanie správneho deliktu na úseku činnosti znalcov. Medzi účastníkmi je sporné, či v prejednávanej veci došlo zo strany žalovaného k posudzovaniu vecnej správnosti znaleckých úkonov, ako aj či konanie žalobcu dosahuje takú závažnosť a intenzitu, že je dôvodom na jeho vyčiarknutie zo zoznamu znalcov.

64. Z hľadiska všeobecného rámca posudzovania správnych deliktov je potrebné vychádzať z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad rozsudok vo veci Lauko proti SR z 02. septembra 1998, č. sťažnosti 26138/95; vo veci Öztürk proti SRN z 21. februára 1984, číslo sťažnosti 8544/79; vo veci Čanády proti SR zo 16. novembra 2004, č. sťažnosti 53371/99, atď.), z ktorej vyplýva, že priestupky a správne delikty sú vecami trestného charakteru. Pre posúdenie otázky, či sa na účely Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (publikovaný pod č. 209/1992 Zb.) protiprávne konanie kvalifikuje ako trestné, sú dôležité nasledovné Engelove kritériá: a/ či text právnej normy definujúci protiprávne konanie patrí alebo nepatrí v právnom systéme príslušného štátu do trestného práva, b/ povaha protiprávneho konania, c/ povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorej uloženie hrozí príslušnej osobe. Význam vnútroštátnej kvalifikácie protiprávneho konania na trestné a správne delikty je iba relatívny. Faktormi väčšieho významu sú povaha protiprávneho konania a povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorá hrozí príslušnej osobe. Povaha protiprávneho konania a povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorej uloženie hrozí, sú alternatívne a nie kumulatívne: na to, aby sa článok 6 Dohovoru aplikoval z dôvodu slov „trestné obvinenie“ stačí, aby predmetné protiprávne konanie bolo vo svojej podstate „trestné“ z pohľadu Dohovoru alebo aby zodpovednej osobe mohla byť uložená sankcia, ktorá pre svoju povahu a stupeň prísnosti patrí vo všeobecnosti do „trestnej“ sféry. Na základe toho konanie o správnom delikte zahŕňa rozhodovanie o „trestnom obvinení“, a preto sa naň vzťahuje článok 6 Dohovoru.

65. Dohovor publikovaný v Zbierke zákonov ČSFR pod č. 209/1992 Zb. dňa 15. mája 1992 je medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách, ratifikovanou a vyhlásenou spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti Ústavy SR, t.j. pred 01. októbra 1992. Z časového hľadiska jej ratifikácie má táto medzinárodná zmluva prednosť pred zákonmi SR, len ak zabezpečuje väčší rozsah ústavných práv a slobôd. Prednosť pred zákonmi SR znamená ústavný príkaz adresovaný súdu a orgánu verejnej správy aplikujúcemu právo použiť ex offo na konkrétny prípad priamo relevantné ustanovenia medzinárodnej zmluvy za splnenia podmienok uvedených v čl. 154c ods. 1 Ústavy SR. Súčasťou medzinárodne akceptovaného štandardu ľudských práv a základných slobôd nie sú iba práva a slobody v podobe, v ktorej ich výslovne zakotvujú medzinárodné zmluvy, ale aj rozhodnutia príslušných orgánov dotvorených v ich rozhodovacej činnosti (judikatúre), ktoré túto medzinárodnú zmluvu vykladajú a možno ich tiež kvalifikovať ako prameň práva SR s prednosťou pred zákonmi. Inými slovami, nielen Dohovor bude mať prednosť pred zákonmi SR, ak zabezpečuje viac ústavných práv a slobôd ako zákony SR, ale aj rozhodovacia činnosť Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá Dohovor vykladá. Rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva majú deklaratórny charakter, pretože sa nimi vykladá Dohovor a teda majú účinky, podobne ako rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v prejudiciálnych otázkach, ex tunc.

66. Správne orgány oboch stupňov správne aplikovali Dohovor aj judikatúru ESLP v oblasti posúdenia trestného charakteru správneho deliktu a aplikovali aj trestné zásady na ukládanie sankcií.

67. Žalobca namietal, že žalovaný nad rámec svojich právomocí hodnotil vecnú správnosť preskúmaných znaleckých úkonov. Správny súd tejto žalobnej námietke nemohol priznať relevanciu, a to z dôvodov, ktoré konštatoval Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 10Asan/22/2019 zo dňa 28.

apríla 2020. Ohľadom tejto námietky Najvyšší súd SR uviedol, že „krajský súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď vyslovil, že sťažovateľ (žalovaný) preskúmaval znalecké úkony žalobcu z vecného hľadiska. Ak by bol tento záver pravdivý, znamenalo by to, že sťažovateľ by musel rozporovať výsledné závery, ku ktorým znalec (žalobca) pri svojej činnosti dospel, teda sťažovateľ by musel tvrdiť, že závery znalca sú nesprávne. K takémuto spôsobu hodnotenia znaleckých úkonov žalobcu však v prejednávanej veci rozhodne nedošlo. Z rozhodnutí sťažovateľa jasne vyplýva, že znaleckým posudkom žalobcu vytýkal absenciu relevantného odôvodnenia, teda odôvodnenia, ktoré by vysvetľovalo postup pri znaleckom skúmaní a korešpondovalo by konečným záverom, konštatovaným znalcom.“

68. Ďalej Najvyšší súd SR v uvedenom rozsudku vyslovil, že „zo samotného výroku rozhodnutia, v ktorom je konštatovaná deliktuálna zodpovednosť znalca, jasne vyplýva, že nedostatkom, v ktorom sťažovateľ videl porušenie zákonných povinností, bola absencia úvah, ktorými sa znalec riadil pri sformulovaní svojich záverov. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplývajú rovnaké závery ako z jeho výroku, argumentácia sťažovateľa je zameraná na nepreskúmateľnosť znaleckých úkonov.“

69. Rovnako tak zo záverov tohto rozsudku Najvyššieho súdu SR vyplýva, že

- „Sťažovateľ znalcovi vytkol, že síce prijal záver o tom, že „koeficientu morálneho opotrebenia na základe dostupných údajov priradíme hodnotu $kMO=1$ “, avšak neuviedol, o aké dostupné údaje išlo, a akými úvahami sa riadil pri sformulovaní tohto čiastkového záveru. Poukázal na bod 11 časti A prílohy č. 5 k vyhláške, kde sú stanovené kritéria koeficientu morálneho opotrebenia, pričom uviedol, že vo vzťahu k nim bolo povinnosťou znalca príslušne zdôvodniť hodnotu kMO .“

- „Sťažovateľ znalcovi vytkol, že stanovil koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS vo výške 1,00 s odôvodnením „na zariadenie existuje dostupná servisná sieť“, avšak z obsahu znaleckých úkonov nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckým úkonom nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia. Poukázal na bod 4 časti B prílohy č. 5 k vyhláške, kde je zadaný aj koeficient zohľadňujúci dostupnosť náhradných dielov a servisných služieb, opravy a údržbu kPS, a uviedol, že pre splnenie povinnosti znalca postačovalo stručné odôvodnenie, z ktorého by bola zrejmá existencia zabezpečenia servisných služieb, ktoré by bolo podložené kópiou zmluvy, resp. potvrdením spoločnosti poskytujúcej servisné služby.“

- „Sťažovateľ znalcovi vytkol, že stanovil koeficient dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške prevyšujúcej 1,00 s odôvodnením „zariadenie je predajné na trhu“, pričom z obsahu znaleckých úkonov nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, a k znaleckým úkonom nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia. Poukázal na bod 4 časti B prílohy č. 5 k vyhláške, kde je upravené stanovenie koeficientu dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD, a vo vzťahu k tomu uviedol, že znalec zaradil elektrotechnické zariadenia do kategórie 6, pretože len v tejto kategórii môže byť hodnota koeficientu vo výške presahujúcej hodnotu 1,00. Strohé odôvodnenie znalca „zariadenie je predajné na trhu“ pritom adekvátne neodôvodňuje postup znalca pri zaradení elektrotechnického zariadenia do kategórie 6, len v podstate vylučuje zaradenie elektrotechnických zariadení do kategórií 1 a 2. Sťažovateľ poukázal tiež na to, že horná hranica koeficientu kPD v kategórii 6 nie je stanovená (na rozdiel od ostatných koeficientov), preto je odôvodnenie postupu pri stanovení hodnoty kPD prevyšujúcej hodnotu 1,00 obzvlášť dôležité.“

- „Sťažovateľ znalcovi vytkol, že stanovil koeficient ostatných vplyvov kPI vo výške 1,00 s odôvodnením „zariadenie je riadne ošetrované a udržiavané“, avšak z obsahu znaleckých úkonov nie je zrejmé, ako sa dopracoval k tomuto čiastkovému záveru, pričom k znaleckým úkonom nepriložil žiadne prílohy slúžiace na podloženie tohto tvrdenia. Úlohou znalca bolo čo i len stručne uviesť popis uskutočneného postupu a prílohami zabezpečiť preskúmateľnosť.“

- „Sťažovateľ znalcovi vytkol, že stanovil východiskové hodnoty VH bez toho, aby z obsahu znaleckých úkonov bolo zrejmé, z akého zdroja čerpal tieto údaje, k znaleckým úkonom nepriložil ani žiadne prílohy slúžiace na podloženie použitých údajov. Sťažovateľ uviedol, že na strane 2 každého preskúmaného znaleckého úkonu je uvedený zoznam cenníkov, ako podkladov pre vypracovanie úkonov znaleckej činnosti. Samotné cenníky však neboli priložené ako prílohy a znalec tiež neuviedol, ako sa dopracoval k východiskovým hodnotám použitým pri jednotlivých elektrotechnických zariadeniach. Zo všeobecného

odkazu na cenníky desiatich obchodných spoločností sa nedá určiť, aké dáta boli použité v konkrétnom prípade. Údajne boli použité tri ceny, ale o aké ceny išlo, to sa zo znaleckých úkonov nedá určiť.“

70. Preto Najvyšší súd SR dospel v tomto rozsudku k záveru, že „z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia sťažovateľa, tak ako ho najvyšší súd vyššie stručne zhrnul, je jednoznačné, že sťažovateľ vyčítal žalobcovi nepreskúmateľnosť, teda nedostatočnú odôvodnenosť znaleckých úkonov, a nie vecnú nesprávnosť prijatých záverov. Najvyšší súd musí konštatovať, že krajský súd sa v nedostatočnej miere oboznámil s textom oboch rozhodnutí sťažovateľa, čo viedlo k nekritickému prevzatiu a stotožneniu sa s tvrdením žalobcu o posudzovaní odborných otázok a vecnej správnosti znaleckých úkonov.“

71. Správny súd takisto nemohol prihliadnuť na žalobnú námietku, spočívajúcu v tvrdení, že žalovaný bez potrebného oprávnenia určil škodu, ktorú mal žalobca preskúmaným znaleckým úkonom spôsobiť. Vo vzťahu k vyhodnoteniu tejto žalobnej námietky Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 10Asan/22/2019 zo dňa 28. apríla 2020 vyslovil, že „v prvom rade najvyšší súd uvádza, že hypotetickým výpočtom všeobecnej hodnoty VŠH sa sťažovateľ zaoberal v časti odôvodnenia svojho rozhodnutia týkajúcej sa druhu a výšky sankcie, teda sťažovateľ sa snažil podporiť svoje úvahy o závažnosti zistených nedostatkov v preskúmaných úkonoch znaleckej činnosti názornejšou argumentáciou. Na strane 24 prvostupňového rozhodnutia sťažovateľ porovnal výšku všeobecnej hodnoty VŠH stanovenú žalobcom (keď žalobca pre jej výpočet použil koeficienty dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,20; 1,30 a 1,40, teda prevyšujúce hodnotu 1,00) s hypotetickou výškou VŠH dosiahnutou pri použití koeficientu dopytu po hodnotenom zariadení na trhu kPD vo výške 1,00. Rozdiel v absolútnej hodnote, ku ktorému sa dopracoval sťažovateľ týmto hypotetickým výpočtom, mal slúžiť na názorné preukázanie, ako ovplyvnili závery žalobcu všeobecnú hodnotu v absolútnych číslach, pričom problematickým podľa sťažovateľa bolo neodôvodnenie postupov, ktoré žalobcu viedli k takýmto nadštandardným záverom, a v tom sťažovateľ videl závažnosť konania žalobcu.“

72. Zároveň Najvyšší súd SR v tomto rozsudku konštatoval, že „Z argumentácie sťažovateľa vôbec nevyplýva, že stanovoval škodu alebo že stanovoval skutočnú výšku všeobecnej hodnoty VŠH. V nadväznosti na hypotetický výpočet sťažovateľ poukazoval na to, že k svojim záverom (k stanoveniu VŠH) sa žalobca dopracoval bez racionálneho zdôvodnenia, a že z preskúmaných znaleckých úkonov nie je možné určiť, z akých podkladov žalobca vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo teda v jednom prípade stanovil hodnotu 1,20 a v inom 1,40, resp. v prípade iných predložených znaleckých úkonov hodnotu 1,00. Najvyšší súd rozhodne nesúhlasí so záverom krajského súdu, že sťažovateľ svojím hypotetickým výpočtom hodnotil vecnú stránku znaleckých úkonov, a teda posudzoval odborné otázky. V tejto súvislosti možno poukázať aj na samotné konštatovanie sťažovateľa obsiahnuté v ďalšej časti odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia (strana 25), že „cieľom dohľadu nebolo hodnotiť vecnú správnosť úkonov znaleckej činnosti, kvôli nezabezpečeniu preskúmateľnosti by to bolo možné jedine vypracovaním úplne nových znaleckých úkonov. Z tohto dôvodu sa nedá sformulovať záver o tom, či vznikla škoda, resp. aká je jej výška, vykonanie takéhoto postupu ani nie je úlohou správneho orgánu, keďže spôsobenie škody nie je znakom objektívnej stránky iného správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b) zákona č. 382/2004 Z.z.““

73. Napokon správny súd nemohol prisvedčiť ani námietke žalobcu, že žalovaný nedostatočne posúdil závažnosť protiprávneho konania žalobcu. Aj v prípade tejto žalobnej námietky poukazuje na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Asan/22/2019, ktorý uviedol, že „Najvyšší súd nesúhlasí ani so záverom krajského súdu, že pokiaľ ide o uloženú sankciu, z rozhodnutia nevyplýva, ako sťažovateľ zohľadnil rozsiahlosť protiprávneho konania, množstvo vytýkaných nedostatkov a mieru zodpovednosti žalobcu vo vzťahu k ohrozenému záujmu. Sťažovateľ svoje úvahy, ktoré ho viedli k výslednému rozhodnutiu o uloženej sankcii, podrobne rozoberal na stranách 21 až 30 prvostupňového rozhodnutia, a v nadväznosti na námietky žalobcu obsiahnuté v rozklade aj na stranách 13 a 14 druhostupňového rozhodnutia. Ako najvyšší súd zistil, sťažovateľ na tomto mieste vyhodnocoval jednotlivé kritériá stanovené v § 27 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z.z. a zohľadňoval ich vplyv na uloženie sankcie. Krajský súd konštatoval, že aj keby sa žalobca dopustil protiprávneho konania, ktoré mu bolo vyčítané, ide o skutočnosť, ktorá mala byť zohľadnená pri určení výšky sankcie. Najvyšší súd uvádza, že práve tieto skutočnosti a ich vplyv na uloženie sankcie boli sťažovateľom posudzované.“

74. K vyššie uvedenému Najvyšší súd SR dodal, že „Pokiaľ krajský súd zastával vo svetle žalobných námietok názor, že pri uložení sankcie sťažovateľ prekročil medze zákona a jeho úvahy nereflektujú

zistený skutkový stav (ako by sa bolo možné domnievať z poukazovania krajského súdu na skutočnosť, že išlo o prvý prehrešok žalobcu), krajský súd mal tieto svoje úvahy náležite a určito odôvodniť a neargumentovať chýbajúcim odôvodnením sťažovateľa. Najvyšší súd musí uviesť, že z odôvodnenia rozhodnutia sťažovateľa je spôsob uvažovania správneho orgánu zrejmý. Nie je preto namieste argumentovať chýbajúcimi úvahami správneho orgánu.“

75. Ani žalobnú námietku, podľa ktorej žalovaný pri odôvodnení uloženia sankcie za účelom vyhodnotenia závažnosti protiprávneho konania pristúpil k „svojpomocnej tvorbe novej terminológie“, nemohol správny súd pokladať za opodstatnenú. Naopak považuje za potrebné uviesť, že ukladanie sankcií za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí druh sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia), musí byť aj náležite zdôvodnené (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/163/2010 zo dňa 02. júna 2011). Pokiaľ ide o terminológiu („závažné“, „menej závažné“), ktorú žalovaný použil pri odôvodňovaní toho, ako zohľadnil závažnosť protiprávneho konania, túto skutočnosť správny súd nepovažoval za vadu rozhodnutia. Zákon č. 382/2004 Z.z. neupravuje pojmy aplikovateľné v procese hodnotenia závažnosti iných správnych deliktov. Vzhľadom na znenie § 27 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z.z. bol žalovaný pri ukladaní sankcie povinný, okrem iných, tam zmienených skutočností zohľadniť aj závažnosť protiprávneho konania, čo logicky predpokladá hodnotenie závažnosti protiprávnych konaní v rôznych stupňoch (porovnaj rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Stk/13/2022 zo dňa 29. mája 2024).

76. Z podkladov spisového materiálu správneho súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, je podľa názoru správneho súdu zrejmé, že správne orgány druh uloženej sankcie odôvodnili pomerne obsiahlo a zákonným spôsobom uplatnili správnu úvahu, pričom podrobne odôvodnili, ako zohľadnili závažnosť jednotlivých porušení zákona, jeho následky, mieru zavinenia, spôsob spáchania, teda správne orgány postupovali v súlade s § 27 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z.z.

77. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu a represívnu funkciu, musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba v budúcnosti vyvarovala porušeniu zákonných povinností, za súčasného splnenia podmienky jej primeranosti s ohľadom na porušenú povinnosť a okolnosti prípadu. Správne orgány použili v prípade žalobcu svoju diskrečnú právomoc v medziach zákonného rámca. Sankciu v podobe vyčiarknutia znalca zo zoznamu znalcov vzhľadom na dôkladné odôvodnenie správnych orgánov nemožno podľa názoru správneho súdu považovať za neprimerane prísnu. Úvahu, na základe ktorej dospeli správne orgány k stanovenému druhu sankcie, riadne odôvodnili a ich závery zodpovedajú zásadám logického myslenia.

78. Správny súd takisto považuje za potrebné uviesť vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o potrebe vypracovania kontrolného znaleckého posudku, že toto tvrdenie postráda v danom prípade relevanciu, nakoľko úlohou kontrolného posudku je práve overiť vecnú správnosť znaleckého úkonu. V prejednávanej veci sa však správny súd už podrobne zaoberal vysvetlením, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí nerozporuje výsledné závery, ku ktorým znalec (žalobca) pri svojej činnosti dospel, teda netvrdí, že závery znalca sú nesprávne, ale žalovaný znaleckým posudkom žalobcu vytýkal absenciu relevantného odôvodnenia, teda odôvodnenia, ktoré by vysvetľovalo postup znalca pri znaleckom skúmaní.

79. Rovnako správny súd súhlasí s tvrdením žalovaného o nedôvodnosti námietky žalobcu, týkajúcej sa zakotvenia inštitútu kontrolného posudku v právnej úprave Českej republiky. Zákon č. 254/2019 Sb. o znalcích, znaleckých kanceláriách a znaleckých ústavech totiž v jeho ustanovení § 35 ods. 2 zveruje ministerstvu spravodlivosti ako orgánu dohľadu kompetenciu posudzovať vecnú správnosť znaleckého posudku. Uvedené teda môže byť realizované prostredníctvom kontrolného posudku. Preto v tomto prípade ide o významnú odlišnosť v právnej úprave, kedy práve podstatné skutočnosti, týkajúce sa jednej zo sporných otázok, sú upravené spôsobom tak významne rozdielnym, že táto argumentácia stráca v prejednávanej veci akékoľvek opodstatnenie.

80. Za nedôvodný podkladá správny súd aj poukaz žalobcu na rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Stk/3/2021 zo dňa 30. marca 2023. V predmetnom rozhodnutí sa Najvyšší správny súd

SR zaoberal posudzovaním uloženej pokuty za spáchaný správny delikt na úseku činnosti znalcov, pričom vyslovil, že „Kasačný súd pritom nespochybňuje, že žalovaný, ako orgán štátneho dohľadu nad činnosťou znalcov, je oprávnený v záujme ich riadnej činnosti skúmať splnenie nielen formálnych, ale aj obsahových náležitostí znaleckého úkonu, avšak súhlasí so žalobcom, že po odbornej stránke nemá kapacity na to, aby posudzoval správnosť odborných záverov znalcov.“ Tento záver konštatovaný Najvyšším správnym súdom SR totiž v plnej miere korešponduje so závermi žalovaného uvedenými v preskúvanom rozhodnutí.

81. Správny súd preto uzatvára, že nemá pochybnosti o tom, že správne orgány oboch stupňov riadne zistili skutkový stav veci a ustálili spáchanie správneho deliktu z hľadiska skutkovej podstaty vymedzenej vo výroku prvostupňového rozhodnutia č. 31652/2018/153 zo dňa 14. februára 2018, pričom nedostatkom, v ktorom žalovaný videl porušenie zákonných povinností, bola absencia úvah, ktorými sa znalec riadil pri sformulovaní svojich záverov v rámci výkonu znaleckej činnosti. Na základe uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov správny súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP.

82. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP v spojení s § 467 ods. 3 SSP a v konaní úspešnému žalovanému trovy konania pred správnym súdom a v kasačnom konaní nepriznal, pretože z obsahu spisu nevyplýva, že by mu trovy konania vznikli, pričom žalovanému orgánu verejnej správy, ktorým žalovaný nepochybne je, možno priznať trovy konania iba výnimočne.

83. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

2

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do 30 dní od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/; c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.